

ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКІ ЗЕМЛІ В МІЖВОЄННИЙ ПЕРІОД

(частина 1)

Паризька мирна конференція

- міжнародна конференція, скликана державами Антанти після завершення Першої світової війни
- вироблення та підписання мирних договорів між переможцями та переможеними у Першій світовій війні на умовах гарантування прав національним меншинам – мета Паризької мирної конференції
- участь в конференції представників об'єднаної делегації УНР і ЗУНР
- відсутність на конференції представників більшовиків
- захист прав українського народу на власну державу – вимога об'єднаної української делегації
- міжнародне визнання державами-переможницями УНР і ЗУНР – вимога об'єднаної української делегації
- вивід з території українських земель іноземних військ – вимога об'єднаної української делегації
- надання Антантою допомоги в боротьбі проти більшовиків та білогвардійців – вимога об'єднаної української делегації
- відмова у міжнародному визнанні УНР і ЗУНР – наслідок Паризької мирної конференції
- несправедливе вирішення повоєнних кордонів – наслідок Паризької мирної конференції
- насильницький поділ українських земель між Румунією, Чехо-Словаччиною та Польщею – наслідок Паризької мирної конференції
- визнання в Сен-Жерменському договорі входження Північної Буковини до складу Румунії – наслідок Паризької мирної конференції
- визнання в Тріанонському договорі входження Закарпаття до складу Чехо-Словаччини – наслідок Паризької мирної конференції

1920 ПІДПИСАННЯ БЕССАРАБСЬКОГО ПРОТОКОЛУ, ВИЗНАННЯ КРАЇНАМИ АНТАНТИ ВХОДЖЕННЯ БЕССАРАБІЇ ДО СКЛАДУ РУМУНІЇ

- договір між державами Антанти та Румунією щодо Бессарабії
- визнання країнами Антанти входження Бессарабії до складу Румунії – наслідок Бессарабського протоколу
- засудження більшовицькою Москвою умов Бессарабського протоколу

ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКІ ЗЕМЛІ В МІЖВОЄННИЙ ПЕРІОД

(частина 1)

Політика Румунії, Чехо-Словаччини та Польщі в українських землях у міжвоєнний період

- проведення колоніальної політики
- проведення Румунією агресивної колоніальної політики (заборона українських шкіл)
- Залозецький-Сас – український політичний і громадський діяч з Буковини
- проведення Чехо-Словаччиною найменш агресивної колоніальної політики (відкриття українських університетів)
- Підкарпатська Русь – офіційна назва Закарпаття у складі Чехо-Словаччини
- формування русинства (штучно створений рух в Закарпатті, представники якого виступали за визнання таз званих русинів окремим народом)
- поділ Польщею території східних кресів (польська назва території західної частини України) на воєводства, створення утравістичних (двомовних) шкіл, закриття україномовних кафедр у Львівському університеті (Львівський таємний український університет), проведення політики осадництва (політика планомірного заселення у міжвоєнний період українських земель польськими колоністами)

Українська військова організація

- політична організація, створена Коновальцем у місті Прага в Чехо-Словаччині
- продовження збройної боротьби за соборну українську державність – мета УВО
- заборона діяльності організації на території Польщі
- Коновалець – український державний, військовий та політичний діяч (один з засновників Галицько-буковинського куреня січових стрільців), полковник армії УНР, голова УВО та ОУН, вбитий радянськими спецслужбами у місті Роттердам напередодні Другої світової війни

1923 ВИЗНАННЯ КРАЇНАМИ АНТАНТИ ВХОДЖЕННЯ СХІДНОЇ ГАЛИЧИНИ ДО СКЛАДУ ПОЛЬЩІ, САМОРОЗПУСК УРЯДУ ЗУНР

- рішення Ради амбасадорів (послів) Антанти про входження Східної Галичини до складу Польщі на умовах гарантування прав національним меншинам та визнання права Східної Галичина на автономію (вимоги Антанти щодо Польщі чисто декларативні та ніколи польською стороною не виконувалися)
- визнання суверенітету Польщі над Східною Галичиною – наслідок рішення Ради амбасадорів
- акції протесту в Східній Галичині та саморозпуск уряду ЗУНР в еміграції – наслідок рішення Ради амбасадорів
- офіційний протест уряду УСРР проти рішення Ради амбасадорів

ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКІ ЗЕМЛІ В МІЖВОЄННИЙ ПЕРІОД

(частина 1)

Татарбунарське повстання

- селянське повстання в Південній Бессарабії проти румунської влади, інспіроване комуністами
- створення Молдавської радянської республіки – мета повстання
- припинення румунської окупації та об'єднання краю з радянською Україною – мета повстання
- поразка повстанців
- організація румунською владою "процесу 500"
- підтримка заарештованих прокомуністичними делегаціями європейських держав (присутність на процесі делегації на чолі з письменником Барбюсом)

1925 УТВОРЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНО-ДЕМОКРАТИЧНОГО ОБ'ЄДНАННЯ (УНДО)

- найвпливовіша та найчисельніша українська політична партія у Польщі, створена на основі колишньої УНДП
- партія створена у Львові
- Левицький, Мудрий (один з організаторів створення Львівського таємного українського університету) – лідери УНДО
- здобуття Україною демократичними методами незалежності – мета діяльності УНДО
- проведення політики нормалізації (спроба порозуміння в українсько-польських відносинах)

1929 УТВОРЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ (ОУН)

- політична організація, створена Коновальцем у місті Відень в Австрії на основі УВО
- відновлення Української соборної держави – мета ОУН
- інтегральний націоналізм (права політична ідеологія, розроблена Донцовим, для якої характерні принципи анти індивідуалізму та мілітаризму) – ідеологія ОУН ("нація понад усе" – ідеологічне гасло ОУН)
- Декалог ОУН – десять заповідей українського націоналіста

ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКІ ЗЕМЛІ В МІЖВОЄННИЙ ПЕРІОД (частина 1)

- гімн ОУН – сучасний марш українського війська
- Східна Галичина та Волинь – основні регіони діяльності ОУН
- використання атентатів (політичні вбивства) для опору окупантам (засудження УГКЦ та митрополитом Шептицьким дій ОУН)
- засудження ОУН всіх легальних українських політичних партій Галичини як колабораціоністських (співпраця з окупантами)
- заборона діяльності організації на території Польщі

1930 ПРОВЕДЕННЯ ПОЛЬСЬКОЮ ВЛАДОЮ АКЦІЇ "ПАЦИФІКАЦІЇ"

- репресивні акції проти українців у Польщі, здійснені за наказом Пілсудського із застосуванням поліції та армії
- проведення колоніальної політики – мета "пацифікації"
- арешти, каліцтва та вбивства українців, закриття і погроми українських установ, наруга над українською національною символікою – наслідок "пацифікації"
- радикалізація українського спротиву – наслідок "пацифікації"
- вбивство представниками ОУН міністра внутрішніх справ Польщі Перацького у Варшаві за організацію "пацифікації"
- проведення польською владою Варшавського судового процесу над заарештованими членами ОУН
- засудження Бандери до довічного ув'язнення
- Бандера – один з лідерів ОУН, після вбивства 1938 року в Роттердамі радянським агентом Судоплатовим полковника Коновальця – лідер ОУН (б) (бандерівці), автор праці "Перспективи Української революції", вбитий 1959 року в Мюнхені радянським агентом Сташинським
- Мельник – полковник армії УНР, один з найближчих соратників засновника УВО та ОУН Коновальця, після вбивства полковника Коновальця – другий голова ОУН та лідер ОУН (м)